

Məmmədağa Sultanovun klassik irsə bağlı elmi fəaliyyəti

Tamilla Məhərrəmzadə

Nizami Gəncəvi adına Milli Azərbaycan Ədəbiyyatı Muzeyi. Azərbaycan.

E-mail: tamilla_filologiya@mail.ru

Annotasiya. Məqalədə Azərbaycan əlyazmaşunaslıq və mətnşunaslıq elminin görkəmli nümayəndəsi, tanınmış şərqşünas, şair və jurnalist, Azərbaycan klassik ədəbiyyatının tədqiqatçısı və farsdilli ədəbiyyatımızın bir çox nümunələrini ana dilimizə bədii tərcümə edən Məmmədağa Sultanməhəmməd oğlu Sultanovun (1910-1991) həyat yoluna işq salınır. Onun təhsil, bədii yaradıcılıq, tərcüməçilik, elmi tədqiqat və təşkilati fəaliyyəti xronoloji ardıcılıqla nəzərdən keçirilir, Azərbaycan Elmlər Akademiyasının nəzdində Respublika Əlyazmalar Fonduнun qurulmasında müstəsna rolu xüsusi vurgulanır. M.Sultanovun tam elmi tərcüməyi-halı kimi hazırlanın məqalə alimin AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunda qorunan şəxsi işi və şəxsi arxiv, müasirlərinin onun haqqında xatirələri, mətbuatda onun barəsində dərc olunan materiallar tədqiqatqa cəlb olunmaqla ərsəyə gəlib. Məqalədə M.Sultanovun həyat və yaradıcılığı bir neçə rakursdan öyrənilmişdir: təhsil illəri, bədii yaradıcılıq fəaliyyətinin tarixi xronoqrafiyası, jurnalistik fəaliyyəti, hərbi xidmət illəri, elmi və elmi-təşkilati fəaliyyəti, pedaqoji fəaliyyəti, şəxsi həyatı. Tədqiqat boyu bioqrafik metod tətbiq edilməklə faktların toplanması və seçilməsi, onlar arasında əlaqənin qurulması texnikasından yaradıcı istifadə olunub.

Açar sözlər: əlyazma, mətnşunas, bədii tərcümə, klassik Azərbaycan ədəbiyyatı

Mammadaga Sultanov's academic activity related to the classical heritage

Tamilla Magerramzadeh

National Museum of Azerbaijani Literature named after Nizami Ganjavi. Azerbaijan.

E-mail: tamilla_filologiya@mail.ru

Abstract. The article sheds light on the life path of Mammadagha Sultanmahammad oghlu Sultanov (1910-1991), a prominent representative of Azerbaijani manuscript and textual studies, a well-known Orientalist, poet and journalist, a researcher of Azerbaijani classical literature and an artistic translator of many examples of our Persian-language literature into our native language. His education, artistic creativity, translation, scientific research and organizational activities are reviewed in chronological order, his exceptional role in establishing the Republican Manuscripts Fund under the Azerbaijan Academy of Sciences is specially emphasized. The article, prepared as a complete scientific biography of M.Sultanov, was created by involving in research the personal work and personal archive of the scientist preserved at the Institute of Manuscripts named after Muhammad Fizuli of ANAS; the memories of his contemporaries and the materials published about him in the press. In the article, M.Sultanov's life and creativity are studied from several angles: educational years, historical chronography of artistic creative activity, journalistic activity, years of military service, scientific and scientific-organizational activity, pedagogical activity, personal life. Throughout the research, the technique of gathering and selecting facts and establishing connections between them was creatively used by applying the biographical method.

Keywords: manuscript, textualist, literary translation, classical Azerbaijani literature

Giriş / Introduction

XX əsr Azərbaycan ədəbi ictimaiyyətinin görkəmli isimlərindən biri də Məmmədağa Sultanovdur. İlk mətnşunas və əlyazmaşunasları mizdan olan M.Sultanov eyni zamanda şair, mütərcim, ədəbiyyatşunas kimi də tanınmışdır. Onun həyat yolunu izləmək Azərbaycan elmi və mədəniyyətinin Sovetlər Birliyi nəzdində inkişaf tarixini daha dərindən öyrənməyə, ötən əsrdə filoloji fikrimizi qazandığı nailiyostlərə bir daha nəzər salmağa imkan verir.

Məmmədağa Sultanməhəmməd oğlu Sultanov 5 yanvar 1910-cu ildə Cənubi Azərbaycanın Ərdəbil şəhərində dəmirçi ailəsində dünyaya gəlib. “O, səkkiz uşaq (4 oğlan, 4 qız) atası olan Sultanməhəmməd kişinin böyük oğlu idı.

Əsas hissə / Main Part

Gənc tədqiqatçı Hikmət Rzazadənin “Bakı və Qarabağda nəşr olunmuş əski çap kitabları (AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İstututunun farsdilli materialları əsasında)” adlı məqaləsində verdiyi məlumatə görə, sözügedən məktəbin nizamnaməsi ayrıca kitabça halında nəşr olunub və Əlyazmalar İstututunun əski çap kitabları fondunda mühafizə olunur. Yəni: “15 sahifədən ibarət və saxlanclarda XI-443 şifrəsi ilə qorunan “Nizamnameyi-dəbstəni-Təməddüni İraniyan dər Sabunci” kitabçası həmin məktəbin dövlət tərəfindən rəsmi qəbul edilən ibtidai təhsil müəssisəsi olduğunu təsdiq edir [9, s.77].

Orta məktəb illeri 1926-1929-cu illərə təsadüf edən M.Sultanov Balaxanıdakı “Gənc mədənçilər” fabrik-zavod məktəbində təhsil almışdır. O öz tərcüməyi-halında göstərir ki, 1926-ci ildə atası zavodda baş verən bədəbəxt hadisə nəticəsində əmək qabiliyyətini itirdiyindən, 16 yaşlı Məmmədağa “Gənc mədənçilər” (müəllif bu müəssisəni “Yuny qorniyak” kimi qeyd edir) adlanan fabrik-zavodda çılingər sağıldı və zəvifəsində çalışmağa məcbur olur və eyni zamanda həmin təşkilatın nəzdindəki məktəbdə təhsilini davam etdirir. Qeyd etmək lazımdır ki, belə

Sahibkarın mədənliyində sadə fəhlə kimi çalışan Sultanməhəmməd tək-tənha halal əməyilə on baş ailəni saxlayırdı” [5, s.14]. O, hələ kiçik ikən ailəsi Bakıya köçür və balaca Məmmədağanın gələcək taleyi mahz bu şəhərlə bağlanır.

İlk təhsilini 1916-1919-cu illarda Molla Kazımın mədrəsəsində aldıqdan sonra ölkədə sovet hakimiyyəti bərqərar olduğundan, elm-təhsilə həvəs göstərən Məmmədağa yalnız bir il fasilədən sonra təhsilini davam etdirir. O, 1921-1926-ci illərdə Bakının Sabunçu qəsəbəsində “Təməddüni-İraniyan” məktəbində təhsil alır. Alim öz tərcüməyi-halında fars dilini məhz bu məktəbdə mükəmməl öyrəndiyini qeyd edir [13, s.296].

Ümumtəhsil müəssisələrinin açılması 1922-1925-ci illərdə SSRİ Mərkəzi İcraiyyə Komitəsi Rəyasət Heyətinin ZSFSR-dən birinci sədri olan Nəriman Nərimanovun (1870-1925) 1924-cü ildə “Azərbaycanlı fəhlələrin yeni həyatda, respublika təsərrüfatının idarə olunmasında fəal iştirakını təmin etmək üçün onların təhsil səviyyəsini yükseltmək” yolunda həyata keçirdiyi mütləqqi tədbirlərin tərkib hissəsi idi [2, s.106]. Onu da nəzərə çatdırmaq yerinə düşər ki, görkəmli ictimai-siyasi xadim, Azərbaycanın xalq yəziçisi Mirzə İbrahimov da onuna eyni məktəbdə təhsil almış və elə şagird olduğu illərindən M.Sultanovla yaxın dostluq etmişdir.

Orta məktəbdə oxuduğu illərdə bədii ədəbiyyata həvəs göstərən M.Sultanov 1926-ci ildə Sabunçu kənd klubunun nəzdində fəaliyyət göstərən “Ədəbiyyat dərnəyi”ne üzv olur. Bu dərnəyə görkəmli ədib, şair, pedagoq və tənqidçi Seyid Hüseyn (1887-1938) başçılıq edirdi. “Sadıq” təxəllüsü ilə şeirlər yazan şairin gənc Məmmədağaya da təsiri böyük olur. O, fəhlə yəzici kimi “Gənc işçi” qəzətində “Sənət məktəbi” adlı ilk şeirlərin dərc etdirə bilir.

M.Sultanov öz tərcüməyi-halında yazır: “Uşaqlıqdan ədəbiyyata həvəsim olduğundan,

hələ “Təməddün”da oxuyarken Cəlil Məmmədquluzadənin “Iranda hürriyyət” hekayəsi əsərsində pyes yazmışdım və məktəblərdə oynanmışdı” [13, s.296].

Bədii ədəbiyyata böyük marağına və fitri istedadına baxmayaq, M.Sultanov ixtisaslı neftçi olmaq məqsədilə təhsilini davam etdirir. O, 1929-cu ildə Sabunçu qəsəbəsindəki Lassal (*Ferdinand Lassal (1825-1864) alman sosialdemokrat hərəkatının banisi, XIX əsr filosofu, siyasi xadimi və iqtisadçısı*) adına Neft Texnikumuna daxil olur. 1931-ci ildə texnikumu bitirib, neft istehsalçısı ixtisasına yiyələnir. Hasiya çıxaraq qeyd edək ki, görkəmli jurnalist Nəsir İmanquliyev (1911-1998) də bu məşhur orta ixtisas məktəbinin məzunu olub. Deməli, həmin orta ixtisas məktəbində ədəbiyyat və dil dərsleri kifayət qədər yaxşı tədris olunurdu ki, məzunlaşdırmaqda həvəs göstərirdi.

M.Sultanov həmin illəri belə xatırlayır: “O zaman Proletar Yazıçılar Cəmiyyəti xəttile Sabunçu klubunda təşkil edilən “Ədəbiyyat dərnəyi”ndə fəal surətdə iştirak edir və Yazıçılar İttifaqı ilə six əlaqə saxlayırdı. Mənim şeir və həkayələrim ara-sıra respublika mətbuatında dərc olunurdu. 1930-cu ildə “Gənc işçi” qəzetinin 10 illiyinə ithaf olunan “Aprel alovları” adlı kitabçada, habelə 1931-ci ildə “Azərnər” xəttile çap edilən “Ədəbi çağırış” adlı məcmuədə mənim “Gurultu” adlı şeirim və “Göy adamı”, “Əziz” adlı həkayələrim dərc olunmuşdu” [13, s.296].

Texnikumu bitirəndən sonra M.Sultanov jurnalistik faaliyyətə məşğul olur. O, bədii yaradıcılıqla neftçi peşəsinizi üzvi şəkildə birləşdirərək, ölkənin bir nömrəli gündəlik ictimai-siyasi mətbu orqanı olan “Kommunist” qəzetiinin Qazma şöbəsində ədəbi işçi vəzifəsində çalışır. 1931-1932-ci illərdə həmin qəzətə əvvəl əslən Balkan türkü olan Əhməd Bədi Triniç, daha sonra isə Yunis Hacıyev rəhbərlik etmişlər. Bu mütləqqi fikirli, peşəkar jurnalistlərin də M.Sultanovun formalşamasına müsbət təsiri olmuşdur.

Əslən Güney Azərbaycandan olan və M.Sultanovla dostluq, homkarlıq münasibətlərindən olan Məmməd Mübariz Əlizadə (1911-1994) həmin illərin hadisələrini belə xatırlayır: “Dərnəkdə gənc ədəbiyyat həvəskarlarının şeirləri ilə birləşdiyi vaxtlarda (1935-ci ildə) Məsallıya – yəni həmin rayonda çıxan “Yeni hə-

nur, çox az boyənilirdi. Məmmədagənin dərnək rəhbəri tərəfindən boyənilmiş ilk şeiri 1926-ci ildə “Gənc işçi” qəzətində çap edildi və bununla da onun gələcək həyatının mənası dəyişilmiş oldu. O zaman gənc qələm sahiblərinə böyük ehtiyac olduğundan o, “Kommunist” qəzəti redaksiyasına iş dəvət edildi və bəsliklə də, “M.Sultan” imzası ilə yazan gənc şairin jurnalistik faaliyyəti başlandı” [5, s.14].

Har iki mətbu orqanın – “Gənc işçi” və “Kommunist” qəzətərinin redaksiyalarında çalişarken, M.Sultanov dövrünün bir çox görkəmli ədəbiyyat xadimləri ilə ünsiyyətə olmaq imkanı olda edir. Elə bù illərdə də o qələmimi itiləmək, əsləbunu mükəmmələşdirmək, gələcək faaliyyət istiqamətini müəyyən etmək fürsəti elədə edir.

Artıq peşəkar jurnalist kimi qəbul olunan M.Sultanov 1932-ci ildə “Hücum” məcmüsünün məsul katibi təyin olunur. 1933-cu ildə qədər o, bu mətbu orqanı çalışır. Müəllifin ilə bədii tərcüməsi də məhz həmin ərefədə çap olunur. Haqqında danışığımız əsər tacik mühərriri, məşhur “Həbəlül-mətin” məcmüsünün naşiri Əbülgasim Lahutinin (1885-1957) “Kremli” poeması idi.

Bu ərefədə M.Sultanov elmi-tədqiqat işləri ilə də ciddi məşğul olmaq qərarına gəlir və 1933-cü ildə Azərbaycan Dövlət Elmi-Tədqiqat İstututunun aspiranturasına qəbul olunur. İntibah dövrü Azərbaycan klassik ədəbiyyatı üzərində araşdırma aparır.

O, 1933-cü ildə Kürdəmir rayon MTS-in siyasi orqanı olan “Bolşevik” qəzetiinin redaktoru, 1934-1936-ci illərdə “Gənc işçi” qəzətində məsul katib, 1937-ci ildə “Kommunist” qəzetiinin Elm və mədəniyyət şöbəsinin müdürü vəzifələrində jurnalistik faaliyyətini uğurla davam etdirir.

Jurnalist-tədqiqatçı Nurəddin Ədiloglu “Klassik ərisin fadakar tədqiqatçısı və tərcüməçisi Məmmədağa Sultanovun xidmətləri misilsiz, xatirəsi ezzidir” məqaləsində yazar: “1933-cü ildə MTS-lərdə siyasi şöbə yaradılanda Kürdəmirde “Bolşevik” qəzetiinin redaktoru vəzifəsində çalışan Məmmədağa Sultanov həmin şöbələrin (yəni, MTS-lərin) rayon partiya komitələri ilə birləşdiyi vaxtlarda (1935-ci ildə) Məsallıya – yəni həmin rayonda çıxan “Yeni hə-

yat” qəzeti nə redaktor göndərilib (Qəzetiñ ilk say 31 may 1932-ci ildə işq üzü görüb)” [4, s.17].

Atası Sultanməhəmməd Məmmədtağı oğlu 1935-ci ildə dünyasını dəyişir. Həmin ildən 25 yaşlı Məmmədəga ailənin əsas yükünü öz üzərinə götürür. Çünkü anası Səkinə Xəlil qızı ev-dar qadın idi, işləmirdi.

M.Sultanovun pedaqoji fəaliyyəti ali tədris müəssisələri ilə bağlı olur. Gənc alim 1938-ci ildə Mühəndis və Təsərrüfatçıların ixtisasını artıran İnstitutda Azərbaycan dili kafedrasının müdürü, 1939-1941-ci illərdə Azərbaycan Dövlət Universitetinin Filologiya fakültəsində ilk fars dili müəllimi kimi çalışır.

II Cahan Savaşı bir çoxları kimi, onu da elmi-pedaqoji fəaliyyətini yarımqıq qoymağa məcbur edir. M.Sultanov 1941-ci ildə Böyük Vətən müharibəsi zamanı cəbhəyə yola düşür. 1941-ci ildə Tiflisdə Zaqaqfaziya cəbhəsi siyasi idarəsinin VII şöbəsində fars dili mütercimi kimi çalışarkən o həm də jurnalistik fəaliyyətini davam etdirir. “Söls” qəzeti ilə əməkdaşlıq edir. 1942-ci ildə Təbrizdə 47-ci döyuşən ordunun siyasi şöbəsində baş təlimatçı vəzifəsini icra edir. Qeyd edək ki, bə dövrde Azərbaycan-dan Tabrizə göndərilən qrupa Süleyman Rəhimov, Mirzə İbrahimov kimi adəbiyyat xadimləri də daxil idi. “1942-ci il yanvarın 29-da Tehranda SSRİ, Böyük Britaniya və İran arasında ittifaq müqaviləsi bağlandı. Həmin ilin martında Azərbaycandan İrana göndərilmiş siyasi işçilərin əksəriyyəti geri çağırıldı. İlin ortalarında isə burada Bakı missiyasından cəmi 84 nəfər qalmışdır” [1]. M.Sultanov da o azsaylı heyətin içarısında təmsil olundu.

Osman Sarıvelli M.Sultanov haqqında verdiyi xasiyyətnamədə onun hayatının Təbriz dövrünü yada salaraq ikincinin müharibə illərində “Vətən yolunda” qəzeti (11 oktyabr 1941-ci ildən 13 aprel 1942-ci ilə qədər və 10 aprel 1944-cü ildən 1 may 1946-ci ilə qədər Təbrizdə ərab əlifbası ilə Azərbaycan dilində nəşr olunan mətbu orqan) ilə də əməkdaşlıq etdiyini göstərir: “Mən yoldaş M.A.Sultanovu hələ 1933-cü ildən – “Hücum” jurnalının fəal bir əməkdaşı olduğu vaxtdan tanıyorum. Mən onu Təbrizdə hərbi xidmətdə olduğu zaman daha yaxından tanıdım.

O, bizim nəşr etdiyimiz “Vətən yolunda” qəzetiñində yaxından iştirak edirdi” [12, s.352].

M.Sultanov Tehranda Sovet dövlətinin səfirliyi xətti ilə hayata keçirilən işlərdə də aktivlik nümayiş etdirdiyi üçün dəfələrlə təşəkkür alır. Nəzərə çatdırmaq lazımdır ki, 28 noyabr 1943-cü il tarixində Tehranda ABŞ, SSRİ və Böyük Britaniya dövlət başçılarının iştirakı ilə məşhur konfrans baş tutmuşdur. O zaman SSRİ dövlətinin başçısı İ.Stalin Tehrana məhz Bakıdan təyyarə ilə yola düşmüş və onu bu səfərdə müşayiyət edənlərin içində M.Sultanov da olmuşdur [16, s.10].

Həmin ildə Tiflisdə Zaqaqfaziya cəbhəsi siyasi idarəsinin VII şöbəsində xidmətini davam etdirən M.Sultanov “Şimali İranda siyasi partiyalar və qruplaşmalar” (rus dilində) adlı ilk kitabını nəşr etdirir. Bakıya qayıdaraq keçmiş Lenin rayon hərbi Komissarlığında 1-ci şöbənin rəisi müavini təyin olunur. 1944-cü ildə SSRİ Ali Soveti Rəyasət Heyətinin “Qafqazın müdafiəsinə görə” medali ilə təltif olunur, 1945-ci ildə ordu sıralarından baş leytenant rütubəsində tərkis olunaraq elmi fəaliyyətini davam etdirən kimi qərarına gelir.

M.Sultanovun gələcək həyatını bağlayacağı və ömrünün növbəti 46 ilini həsr edəcəyi əlyazmaşınaqlı fəaliyyəti də məhz bundan sonra başlayır. Belə ki, o, 1945-ci ildə Bakı Dövlət Universitetinin aspiranturasına bərpa edilir və Azərbaycan SSR EA Nizami adına Dil və Ədəbiyyat İnstitutunun Əlyazmalar şöbəsinin müdürü vəzifəsinə təyin olunur. Eyni zamanda pedaqoji fəaliyyətini də davam etdirir, ADU-da fars dilini və İran ədəbiyyatını tədris edir.

1946-ci ildə faşizm üzərində qələbənin ildönmü münasibətilə M.Sultanov SSRİ Ali Soveti Rəyasət Heyətinin müvafiq qərarı ilə “1941-1945-ci illər Böyük Vətən Müharibəsində Almaniya üzərində qələbəyə görə” medali ilə təltif olunur. Bu təltif respublikanın siyasi rəhbərliyinin ona olan etimadını daha da artırır. O, 1947-ci ildə Səməd Vurğunun sədrlik etdiyi Azərbaycan-İran Mədəni Əlaqələr Cəmiyyətinin referenti kimi, Cənubi Azərbaycan məsələsində də yaxından iştirak edir. “Hələ müharibədən qabaq – 1939-cu ildə dahi Nizaminin 800 illik yubileyinə hazırlıq ərafəsində M.Sultanov həm istedadlı şair, həm də fars dilinin gözəl bi-

licisi kimi Səməd Vurğunun diqqətini cəlb etmişdi” [4, s.17].

Uzun illər M.Sultanovla bir institutda ciyinçiyinə çalışan həmkarı Əkrəm Bağırov alım haqqında qələmə aldığı “Müdirlik sözüñ qüdrəti” adlı məqaləsində onun öz xatirələrinə asaslanıb bu xüsusda yazır: “Mühəribədən qabaq – 1939-cu ildə, dahi Nizaminin 800 illik yubileyinə hazırlıq dövründə Azərbaycan KP MK-nın qərarı ilə “Xəmsə” bütövlükde Azərbaycan dilinə tərcümə edildi. O vaxtadək rayon qəzetində redaktor işləmiş və Bakının ədəbi mühitindən, demək olar ki, ayrılmış Məmmədəga Sultanovu həm istedadlı şair, həm də fars dilinin gözəl bilicisi kimi bu işə dəvət etmişdilər. Səməd Vurğunun tərcümə etdiyi “Leyli və Məcnun” poemasının redaktəsi Mirzə İbrahimovla birləşdə ona təpsirilmişdi. Düz bir il çəkən bu əməkdaşlıqlıdan sonra Səməd Vurğun M.Sultanovun yüksək tərcüməçilik istedadını görüb, fars dilina ana dili kimi bələd olduğunu bildən sonra ona tövsiyə edir ki, həyatını Azərbaycan klassiklərinin farsca yazılmış əsərlərini tərcümə işinə həsr etsin. Beləcə o, xalqa daha çox və başqa işlərdən daha artıq qulluq göstərmüş olar” [3, s.1].

Qeyd etmək lazımdır ki, yuxarıda haqqında məlumat verdiyimiz cəmiyyət 1945-ci ildə Təbrizdə yaradılmış və Azərbaycan-İran, daha çox isə Azərbaycanın şimalı ilə cənubu arasında mədəni əlaqələrin qurulmasına böyük xidmət göstərmişdir. Cəmiyyətin Təbriz şöbəsinin xətti ilə 180 mühazirə oxunmuş və 17 konsert keçirilmişdir [7, s.11-12].

M.Sultanov 1946-ci ildə aspiranturunu bitirədə, ali savad diplomu olmadığı üçün müdafiəyə buraxılmır. Bu zaman onun elmi-ədəbi fəaliyyəti, dissertasiya işinən müdafiəyə hazırlığı, ona alınaraq SSRİ Ali Təhsil Nazirliyinə müraciət olunur və noticədə, Ali Attestasiya Komissiyası ADU rəhbərliyinə M.Sultanovdan həmin universitetin Filologiya fakültəsinin eksternaturasında müvafiq imtahanları qəbul edib, ali təhsil haqqında sənədi təqdim etmədən onu müdafiəyə buraxmağı tövsiyə edir. № F-3/09 saylı, 15 may 1954-cü il tarixli arayış da M.Sultanovun 25 noyabr 1947-ci il tarixində ekstern imtahanlarını uğurla verdiyini və müdafiəyə bu-

raxılması üçün heç bir maneənin qalmadığını təsdiqləyir [10, s.309].

1947-ci il alimin şəxsi həyatında da uğurlu olur. “Bey nəslinə mənsub olan ömür-gün ortağı Badisəbah xanımıla M.Sultanov 1947-ci ildə ailə həyatı qurmuşdu. Badisəbah xanımın atası Mircavad bəy Təlşəxanov Rusiyada ali təhsil almışdı, bir neçə dil biliirdi. Masallıda sada camat tərəfindən sevilsə də, haqsız olaraq “xalq düşməni” kimi 37-ci ildə güləllənmişdi” [4, s.17].

M.Sultanov 12 fevral 1948-ci il tarixində Xaqani Şirvaninin həyat və yaradılığının tədqiqinə həsr olunmuş “Əfzələddin Xaqani Şirvanı” mövzusunda namizədlik dissertasiyasını uğurla müdafiə edir [14]. 1949-cu ildə elmlər namizədi diplomunu alan alim sonralar öz tədqiqat işi üzrə işləyərək, onu 1954-cü ildə “Xaqani Şirvanı (həyatı və yaradılılığı haqqında)” adı altında monoqrafiya şəklində çap etdirir [15].

1950-ci ildə (Azərbaycan SSR Nazirlər Sovetinin “Azərbaycan SSR Elmlər Akademiyası”yanında Respublika Əlyazmalar Fonduñun təşkil edilməsi haqqında” 12 oktyabr 1950-ci il tarixli, 1410 №-li qərarı ilə) Azərbaycan SSR Elmlər Akademiyası nəzdində Respublika Əlyazmalar Fondu yaradılır və M.Sultanov fondun ilk direktoru təyin olunur. Alim bu vəzifədə 1972-ci ilə qədər məhsuldar fəaliyyət göstərir və özünü istedadlı elm təşkilatçısı kimi də göstərə bilir. Məhz onun təşbbüsü və səyi nəticəsində Respublika Əlyazmalar Fonduñun bazaşı daha da zənginləşir. Yuxarıda göstərilən qərardan çıxış edərək, M.Sultanov əlyazmaların mühafizəsi üçün uyğun şəraitin yaradılmasına təşbbüs göstərir və əlyazmalardan düzgün istifadənin təşkili üçün uyğun təlimatların hazırlanmasında yaxından iştirak edir. Onun rəhbərliyi altında fonda daxil olan materialların ilkin təsviri verilir, yazılı abidələrin təsnifikasi aparılır və fondda müvafiq bölmələr yaradılaraq saxlanclarla formatına uyğun yerləşdirilir. Bir sözlə, M.Sultanov Azərbaycanda elmi əlyazmaşunaslığını ilk patriarxi olur.

1952-ci ildə M.Sultanovun milli-mənəvi sərvətimizin mühafizəsi, tədqiqi və təbliğ sahəsində məhsuldar fəaliyyəti dövlət tərəfindən də laiyinqəcə qiyətləndirilir. Alim SSRİ Ali Soveti

Rəyasət Heyətinin müvafiq qərarı ilə “Əməkde rəşadətə görə” medalı ilə təltif olunur.

Artıq yüksəkintisəl mütəxəssis kimi yetişən və ölkədə qəbuledilən alim M.Sultonov ali siyasi təhsil almaq üçün 1952-ci ildə ÜİK(b)P MK yanında Marks-Engels-Lenin İnstitutunun Azərbaycan filialının axşam şöbəsinə daxil olur. Həmin təhsil müəssisəsi də müvəffəqiyətə bitirən alim bu müddət ərzində də bədii yaradılıqlıdan ayrılmır və şeirlərini, bədii tərcümələrini "M.Soltan" imzası ilə darc etdirir. Coxsaylı şeirlərin, bədii tərcümələrin və bədii publisistik yazıların müəllifi nəhayət, 1959-cu ildə SSRİ Yazıçılar İttifaqı üzvlüyünə qəbul edilir.

Bədiy yaradıcılığı elmi fəaliyyəti ilə üzvi şəkildə əlaqələndirməyə müvəffəq olan və son dərəcə məhsuldar çalışan M.Sultanov 1964-cü ildə SSRİ Elmlər Akademiyası Nəşriyyatının "Şərqi yazılı abidələri" seriyasından olan nəşrlərin redaksiya heyətinin üzvü seçilir. Qeyd edək ki, 1959-cu ilden fəaliyyət göstərən bu redaksiya sonralar "Şərq ədəbiyyatı" seriyası adlanmış və çoxsaylı sənədlə, adəbi, epiqrafil materialların kitab halında nəşrə hazırlanması üçün ətrafına bütün müttəfiq respublikalardan bir çox görkəmli şərqsünəşləri toplamışdır. Sevinçirici haldır ki, M.Sultanovun həmin ittifaq əhəmiyyətli redaksiyanın üzv olmasının bir çox qədim və orta əsrlər Azərbaycan mütəfəkkirlərinin də əsərlərinin bu seriya çərçivəsində nəşrinə imkan yaratmışdır.

Ümumiyətə, M.Sultanov XX əsrin 50-60-cı illərində Moskva, Bakı, Leningrad (indiki Sankt-Peterburq), Tbilisi, Daşkənd, Düşənbə şəhərlərində keçirilən bir çox beynəlxalq konqres, konfrans və elmi simpoziumlarda dünya şöhrəti şərqşünas və mətnşünasların qarşısında əlyazmaşunaslığın əsas problemlərindən məruzələr etmişdir. Onun “Azərbaycan RƏF-də qurunan arəbdili əlyazmalar”, “Əlyazmaların izahlı kataloquğun tərtib prinsipləri” (1959), “Qədim əlyazmaların arxeografiyası və tədqiqi məsələləri” (1969) kimi məruzələri dünya elminin diqqətini cəlb etmiş, hətta idinində özündə də istinad olunan mənbələr sırasındadır.

Bunun nəticəsidir ki, onun fədakar əməyi məhsuldar qiymətləndirilirdi. 1966-ci ildə M. Sultanov "Böyük Vətən müharibəsində qələbənin

20 illici münasibətələ” yubiley medalı ilə təltif olunur və bir il sonra Azərbaycan SSR Ali Soveti Rəyasət Heyətinin Fərmanı ilə “Əməkdar mədəniyyət işçisi” fəxri adına layiq görülür.

1969-cu ildə YUNESKO-nun xətti ilə Səmərqənd şəhərində təşkil edilən Teymurilər dövrü incəsənətinə aid Şərqsünsəslərin Beynəlxalq Simpoziyumunda nümayis olunan və tamaşaçıların böyük marağına səbəb olan zəngin tərtibatlı Azərbaycan stendinin hazırlanması da M.Sultanzadənin rəhbərliyi və bilavasitə iştirakı ilə bas tutmuşdu.

Elo buna görə da Azərbaycan SSR Elmlər Akademiyasının vitse-prezidenti, akademik Mustafa Topçubaşov 25 avqust 1969-cu il tarixində M.Sultanova verdiyi xasiyyətnamədə onu "respublikanın görkəmli şərqsünas alimlərinəndən biri və yazılı abidələrin tədqiqi sahəsində çox-saylı elmi əsərlərin müəllifi" kimi qiymətləndirmişdi [11, s.359].

Bu və digər xidmətləri nəzərə alınaraq M.Sultanov 1970-ci ildə anadan olmasının 60 illik yubileyi münasibətilə Azərbaycan SSR Ali Soveti Rəyasət Heyətinin Fəxri Fərmanı, V.I.Leninin 100 illiyi ilə əlaqədar “Rəşadətli əməyə görə” medali ilə təltif olunmuşdur.

1972-ci ildə M.Sultanov elmi-təşkilatı fəaliyyətdən nisbətən uzaqlaşaraq, daha çox elmi tədqiqat işləri ilə məşğul olmaq qərarına gelir. Ona görə də Respublika Əlyazmalar Fondunda tədqiqat şöbəsində çalışmaq niyyətini yazılı şəkildə akademiya rəhbərliyinə bildirir. Elə həmin ildə o, bu elmi-tədqiqat müəssisəsinin Ərbəvə farsdilli əlyazmaların tədqiqi və nəşri şöbəsinin müdürü seçilir. 1976-ci ilə qədər bu vəzifədə çalışılan alim şöbədə yerine yetirilən bir sırə fundamental tədqiqat işlərinə rəhbərlik etməkle yanaşı, "Maddeyi-tarix və onun tərtibi haqqında" (1972), "Azerbaiyancı əlyazmalar xəzənsində Caminin əsərləri (tacik dilində)" (1973), "Bir

daha Nizami "Divan"ı haqqında" (1974), "Nəyi və necə tərcümə etmək lazımdır?" (1975), "Füzuli ədəbi məktəbinin davamçıları" (1976) kimi nükməmmal elmi nəticələr ortaya qoyan elmi nəşrlər də çap etdirir. Eyni zamanda bədii varadıcılıqlandar ayrılmır, Abbasqulu ağa Bakixanov, Əmir Xosrov Dəhləvi, Rəhməti Təbrizi kimi şairlərin esərlərini də ana dilimizə tərcüman edərək geniş ictimalivətə təqdim edir.

tərtibati ilə 1989-cu ildə "Ağlar qələm əlimdə" adı altında ayrıca kitab halında nəşr olunur.

O, fars dilinin tedrisi sahəsində təcrübəsinə böyük 1983-cü ildə R.Axundova ilə birlilikdə 2-ci sınıf üçün "Fars dili" dərsliyini hazırlayırlar və kitab yüksək tirajla çap olunaraq Respublikada xarici dil fənni kimi fars dili keçilən məktəblərə paylanır.

Ömrünün son on ilindənda da onun xidmətləri unudulmur, Respublika və akademiya rəhbərliyinin diqqət mərkəzində olur. M.Sultanov 1985-ci ildə Böyük Vətən Müharibəsində qələbənin 40 illiyi münasibətilə yubiley medalı və II dərəcəli ordenlə, 1986-ci ildə Sovet Mühərribe Veteranları Komitəsinin döş nişanı, 1987-ci ildə Azərbaycan LKGİ-nin Fərmanı və Azərbaycan Elmlər Akademiyasının "Mühərribe və əmək veteranı" xatirə nişanı, 1988-ci ildə "SSRİ Silahlı Qüvvələrinin 70 illiyi" ordeni ilə təltif olunur.

Bütün bu orden və medallara, fəxri ad və mükafatlara rəğmən, M.Sultanov təmيانları onu çox sadə və təvazökar insan kimi xatırlayırlar. Yəqin elə buna görə də akademik Rafael Hüseynov "Xəzinə yaratmış kişi" məqələsini bu cümle ilə yekunlaşdırır: "Bizim və tariximizin yadında "yaxşı adam" rəməzini aramaq fikrinə düşsəniz, bilin ki, belə əməli sahələrdən biri Məmmadəğa Sultanovdur" [8, s.498].

22 yanvar 1991-ci ilədə Azərbaycan mətnşü-nashıq və əlyazmaşunaslıq elminin banilərindən biri olan Məmmədağa Sultanov dünya ilə əbədi vidalaşır. Həmin tarixdə bu hüzlü hadisə ilə əlaqədar alimin vaxtılıq redaksiyasında çalışdığı, ölkənin əsas mətbə orqanı olan "Kommunist" qəzetiində "Görkəmlı ədəbiyyatşunas alim, məhsuldar tərcüməçi-şair, Respublikanın Əməkdar mədəniyyət işçisi, Respublika əhəmiyyətli fardı taqqudű, filologiya elmləri namizədi Məmmədağa Sultanməhəmməd oğlu Sultanov haqqında

Bu illerdə bir çox görkəmli Azərbaycan klassiklərinin həm Azərbaycan, həm də fars dilində olan ırsini, demək olar ki, ilk dəfə xalqımıza tanıdan əlyazmaşunas və mütercimlərindən biri də M.Sultanov olur. Məsələn, Mirzə İsmayıllı Qasırın farsca şeirləri 1988-ci ildə məhz onun tərcüməsində işıq üzü görür, Mirzə Fəqir Ordubadının qəzəl, qəsidi və mürəbbələri onun nekroloq” [6] dərc olunur. Azərbaycan KP MK-nin ideoloji katibi Fazıl Muradəliyev, Azərbaycan KP-nin birinci katibinin mətbuat katibi Rəsim Ağayev, Azərbaycan EA-nın prezidenti, akademik Eldar Salayev, vitse-prezidenti, akademik Mihət Abasov, Azərbaycan Yazıçılar İttifaqının sədri Anar, Azərbaycan Yazarlar İttifaqı Ağsaqqallar Şurasının üzvü və Ali Sovetin deputati, akademik Mirzə İbrahimov, Sərg-

şüaslıq İnstitutunun direktoru, akademik Ziya Bünyadov, Əlyazmalar İnstitutunun direktoru Cahangir Qəhrəmanov və başqalarının imzalandığı bu nekroloq aşağıdakı cümlələrlə bitirdi: "İstedadlı şair və alim, inca qəlbli insan, milli

mədəniyyətimizin və klassik ədəbiyyatımızın yorulmaz təbliğatçısı M.S.Sultanovun parlaq xatırısi xalqımızın qəlbində daim yaşayacaqdır" [6, s.3].

Nəticə / Conclusion

Azərbaycanda əlyazmaşunaslığını bir elmi istiqamətə çevirən, mətnsüsləşmiş, ədəbiyyatşunaslıq sahəsində ciddi uğurlara imza atan, poetik istedadı və bədii tərcümə məharəti ilə fərqlənən Məmmədağa Sultanovun mənəni həyat tarixçesini araşdırarkən, xalqımızın 1910-1991-ci illər ərzində yaşadıqlarının aydın mənzərəsi ilə tanış olurq. M.Sultanovun ömür salnaməsində Seyid Hüseyn, Səməd Vurğun, Mirzə İbrahi-

mov kimi görkəmli ədəbi simaların, "Yeni həyat", "Gənc işçi", "Şöla", "Vətən yolunda" kimi ədəbi fikrimizin formallaşmasında xüsusi əhəmiyyətə malik mətbə ürəqənlərin, tərcümə və tədqiq etdiyi Ə.Xaqani, N.Gəncəvi, A.A.Bakıxanov kimi müəlliflərin əsərlərini gördükcə, onun şəxsiyyətini formallaşdırın əsas amillərdən birinin elə bədii ədəbiyyat olduğu aydın görünür.

Ədəbiyyat / References

1. Azərbaycan Milli Hökuməti // URL: <https://az.wikipedia.org/>
2. Azərbaycan tarixi [yeddi cilddə] / red. C.Quliyev. Bakı: Elm, c.6. (aprel 1920 – iyun 1941), 2008.
3. Bağırov Ə. Müdrük sözün qüdrəti // "Elm" qəzeti, 1986, 11 dekabr. № 48 (69).
4. Ədiloğlu N. Klassik ırsın fədakar tədqiqatçısı və tərcüməçisi Məmmədağa Sultanovun xidmətləri misilsiz, xatırısi əvəzsizdir // "525-ci qəzet", 2022, 23 iyul.
5. Əlizadə M. Xeyirxah, nəcib insan // Məmmədağa Sultanov. Bibliografiya (təkmilləşdirilmiş nəşri), tərt. ed.: A.Xəlilov. Bakı: Nurlan, 2005.
6. Görkəmli ədəbiyyatşunas alim, məhsuldar tərcüməçi-şair, Respublikanın Əməkdar mədəniyyət işçisi, Respublika əhəmiyyətli fərdi təqaüdü, filologiya elmləri namizədi Məmmədağa Sultanməhəmməd oğlu Sultanov haqqında nekroloq // "Kommunist", 1991, 22 yanvar.
7. Güney Azərbaycan (biblioqrafik göstərici) / tərt. ed. və red.: N.Əskər, Q.Şəhriyar. Bakı, 2015.
8. Hüseynov R. Xəzinə yaratmış kişi // R.Hüseynov. Millətin zərrəsi. Bakı: Azərbaycan, 2001.
9. Rzazadə H. Bakı və Qarabağda nəşr olunmuş əski çap kitabları (AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun farsidilli materialları əsasında) // – Bakı: Əlyazmalar yanımr, 2020, № 1 (10).
10. S.M.Kirov adına Azərbaycan Dövlət Universitetinin Filologiya fakültəsinin M.Sultanova təqdim etdiyi 15 may 1954-cü il tarixli, № F-3/09 sayılı arayış // AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun sənəd arxiv, Fond № 1, Siyahı № 6, qovluq № 19 – İsdən azad olunan əməkdaşların şəxsi işləri "M"-“E”, 1945-1987-ci illər.
11. Sultanov M. Əfzələddin Xaqani Şirvani / filologiya elmləri namizədi dis. / – Bakı, 1947.
12. Sultanov M. Xaqani Şirvani (həyatı və yaradıcılığı haqqında) / – Bakı: Azərnəşr, 1954.
13. Sultanov Məmmədağa haqqında Mustafa Topçubaşovun verdiyi xasiyyətnamə // AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun sənəd arxiv, Fond № 1, Siyahı № 6, qovluq № 19 – İsdən azad olunan əməkdaşların şəxsi işləri "M"-“E”, 1945-1987-ci iller.
14. Sultanov Məmmədağa haqqında Osman Sarıvallinin verdiyi xasiyyətnamə // AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun sənəd arxiv, Fond № 1, Siyahı № 6, qovluq № 19 – İsdən azad olunan əməkdaşların şəxsi işləri "M"-“E”, 1945-1987-ci iller.

15. Sultanov Məmmədağa. Tərcüməyi-hal // AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutun sənəd arxiv, Fond № 1, Siyahı № 6, qovluq № 19 – İsdən azad olunan əməkdaşların şəxsi işləri "M"-“E”, 1945-1987-ci illər.
16. Яшлавский А. «Эврика» и «Большая тройка». 75 лет назад состоялась Тегеранская конференция // – ФСБ: за и против, – 2018. № 5 (57) октябрь.

Жизненный путь Мамедага Султанова, связанный с классическим наследием

Тамилла Магеррамзаде

Национальный музей азербайджанской литературы имени Низами Гянджеви. Азербайджан.
E-mail: tamilla_filologiya@mail.ru

Резюме. В статье освещён жизненный путь Мамедага Султанмухаммад оглы Султанова (1910-1991), выдающегося представителя азербайджанской текстологии, известного востоковеда, поэта и журналиста, исследователя азербайджанской классической литературы, учёного, сделавшего художественный перевод на азербайджанский язык многих произведений нашей персоязычной литературы. С хронологической последовательностью в статье рассматривается образование, художественное творчество, переводческая, научно-исследовательская и организаторская деятельность поэта, а также отмечается его исключительная роль в создании Республиканского рукописного фонда при Академии наук Азербайджана.

Статья, представляющая собою полную научную биографию М.Султанова, подготовлена на основе исследования творчества и личного архива учёного, хранящегося в Институте рукописей имени Мухаммеда Физули НАН Азербайджана, воспоминаний его современников о нём, а также при исследовании материалов, опубликованных о нём в печати. Жизнь и творчество М.Султанова изучено в статье с разных сторон: годы его образования, историческая хронология деятельности его художественного творчества, его деятельность в области журналистики, годы военной службы, научная и научно-организационная деятельность, педагогическая деятельность, личная жизнь.

В статье в ходе исследования применен биографический метод, творчески использован сбор и выбор фактов, а также техника построения связи между ними.

Ключевые слова: рукопись, текстология, художественный перевод, классическая азербайджанская литература